

Jeg skal hermed sige, at jeg vil undlade at stemme for Ændringsforslaget vedrørende Bornholm.

Jensen (Broby): Jeg er meget ked af den Ændring, som Landstinget har sat ind, om, at vi skal tvinges til at køre med Lygterne tændte i klart Maaneskin. Jeg tror ikke, at vi bør vedtage en Bestemmelse, der dog ikke vil blive overholdt. Vi har ellers været enige om her i Tinget ikke at vedtage den Slags Paragraffer. Jeg beklager, at vi har givet fornuftige Folk en Lejlighed til at trække paa Smilebaandet ad os og sige, at vi vil til at konkurrere med Maanen og gøre Nar af Maanen. Jeg vil henstille til den højtærede Justitsminister, at han, naar Loven nu føres ud i Praksis, tager varsomt paa denne Paragraf, og at han, som han sagde ved et andet Punkt under denne Sags Behandling, lukker Øjnene eller ser til en anden Side, hvis han en maanelklar Nat skulde møde et Køretøj, der ikke har Lygterne tændte.

Ulrich: Jeg vil gerne udtale paa mit Partis Vegne i Anledning af det Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallet, at naar vi ikke kan stemme for det, ligger det i, at vi kunde have ønsket, saaledes som vi ogsaa fra Begyndelsen af gjorde gældende indenfor Udvalget, at saavel Stats- som kommunale Institutioner kom til at betale Afgift, med andre Ord, at der ikke skulde være nogen som helst Undtagelse. Men da man i saa Fald oppe i Landstinget ønskede, at Staten da skulde have 2 pCt. mere af Afgiften, maa vi foretrække, at det afgøres, saaledes som Landstinget nu har affattet Bestemmelsen, hvorefter Statens Institutioner bliver fritaget samt de kommunale Køretøjer, der henhører under Brandvæsen og Politi. — Angaaende Forholdet paa Bornholm vil jeg gerne sige, at efter min Opfattelse maa Bornholms Købstæder have lige Ret med de øvrige Købstæder til at deltage i denne Afgift; der er ikke noget i Lovforslaget, der forhindrer det. Der staar ikke nogetsteds i Lovforslaget noget om, at de bornholmske Købstæder ikke kan faa Andel i de 8 pCt., der tilfalder Købstæderne. Derved faar Bornholm faktisk, hvad der tilkommer den. Den vilde faa meget mere, hvis den skulde have haft lige Del i den Afgift, der tilkommer samtlige Amtsrads kredse. Jeg maa derfor meget fraraade paa dette Tidspunkt at ville forsøge paa at faa en saadan

Ændring ind i Lovforslaget igen. Det vilde efter min Mening være en Uretfærdighed.

Wilmann: Det ærede Medlem Hr. Ulrich motiverede sin Modstand mod vort Ændringsforslag ved at sige: Vort principale Standpunkt var, at baade Statens og Kommunens Køretøjer skulde svare Afgift, men da vi ikke kunde gennemføre det, fordi Landstinget havde en anden Mening — og den maa vi bøje os for — nøjes vi med, at den ene Slags Køretøjer, altsaa Kommunernes, skal betale og Statens være fri. Jeg synes, at den naturlige Konsekvens havde været, at man havde sagt: Vi havde ønsket, at de alle skulde betale, men skal de være fri, saa skal de ogsaa alle være fri. Det andet er af den Slags, som man kommer til at sige, naar man er i en Tvangssituation og skal motivere noget, der er ganske inkonsekvent. Man siger, at Staten skal være fri, som ikke slider paa sine egne Veje, men paa Kommunernes Veje, men Kommunerne skal betale, som slider paa deres egne Veje! Det forstaar jeg ikke, og jeg haaber, at der er adskillige af det konservative Folkepartis Medlemmer, der heller ikke forstaar det og stemmer med os.

Hans Rasmussen: Jeg vil gerne slutte mig til den Henstilling, der af Udvalgets Ordfører (Carl Sørensen) blev fremsat overfor Ministeren med Hensyn til Spørgsmaalet om en eventuel Forandring af Fordelingen af de Afgifter, der skal svares i Henhold til denne Lov. Bornholm indtager her en Særstilling. Da det af Justitsministeren foreslaaede Vejraad udgik af Lovforslaget, skete der derved noget, som efter min Opfattelse var uheldigt for Bornholm. Saaledes var Loven nu vil komme til at se ud med de her foreslaaede Ændringer, forekommer det mig, at Bornholm vil blive forfordelt. Vi vilde derfor sætte Pris paa, om Ministeren var i Stand til at give Ordførers Udtalelser sin Tilslutning og stille os i Udsigt, at der senere vil fremkomme Forslag om en forandret Fordeling af de Udgifter, her er Tale om. I det hele taget forekommer det mig, at fuld Retfærdighed paa dette Omraade vil man ikke opnaa, førend man gaar til at stille hele Bornholm, ikke blot Amtskommunen, men ogsaa Købstæderne, lige med det øvrige Land. Jeg haaber, at man ved Overvejelserne om dette Spørgsmaal kommer ind paa den Tanke og søger den realiseret.